

BARBORA POLÁKOVÁ

ZLATÁ DESKA SUPRAPHONU,
DOMÁCÍ ZPĚVAČKA ROKU
V CENÁCH EVROPY 2
A TŘI NOMINACE
NA CENY ANDĚL!

Foto © www.klapper.cz

Barbora Poláková

SU 6313-2

Supraphonline

Loňský eponymní debut Barbory Polákové pořádně víří vody tuzemské hudební scény i několik měsíců po svém vydání. Populární zpěvačka a herečka za něj byla na prvním ze tří vyprodaných křtů v pražské Malostranské besedě oceněna ve středu 2. března Zlatou deskou Supraphonu, v hlasování posluchačů rádia Evropa 2 zvítězila v kategorii Domácí zpěvačka, k tomu získala tři nominace v Cenách Anděl a stejný počet nominací v Hudebních cenách Žebřík. A co je možná ze všeho nejdůležitější – svůj um potvrzuje i na živo!

„Asi nikdo z těch tří stovek lidí, kteří ve středu večer navštívili křest desky Barbory Polákové v pražské Malostranské besedě, neodcházeli zklamání. Nebyl k tomu důvod. V žádném případě nešlo jen o hereckou benefici, ale o regulérní koncert s přesvědčivou zpěvačkou a skvěle sebranou kapelou,“ napsal například Václav Hnát z iDnes.cz ve své reportáži z prvního křtu, který od něj získal skvělých 85%.

I toto hodnocení potvrzuje Barbořina slova z jednoho z mnoha rozhovorů, kde se vyznává: „muzika je pro mě radost, štěstí a energie“. Že vše zmíněné dostává vrchovatou měrou zpátky dokazuje, jak vřelý přijetí jejich vůbec prvních samostatných koncertů či vítězství v jedné z kategorií cen rádia Evropa 2, tak v úvodu zmíněná Zlatá deska Supraphonu za prodej debutu i popularita hitového videoklipu Nafrněná. Ten má aktuálně více než 11 milionů zhlédnutí a dle oficiálních statistik jeho sledováním Barbořini fanoušci strávili více než 62 let (!). Není se tedy čemu divit, že společně se zlatou deskou si Barbora v Malostranské besedě společně s tvůrci jednoho z nejúspěšnějších českých klipů poslední doby převzala z rukou zástupců Supraphonu také ocenění za „Milionové video“.

Foto © www.klapper.cz

B. Poláková s ředitelkou Supraphonu I. Milerovou

Foto © www.klapper.cz

LAURA A JEJÍ TYGŘI SLAVÍ 30 LET!

Rock&Roll

BEAT
RADIO
ClassicRock

Skupině Laura a její tygři vychází v Supraphonu dvojalbum. Je na něm její první deska *Žár trvá* a novinka *Továrna na sny*. O obou jsme si povídali s kapelníkem Karlem Šůchou a zpěvačkou Lucií Bakešovou.

SU 6330-2

Supraphonline

deska v historii naší kapely. Dříve jsme se u sólového mikrofonu více střídali, tady jsme vsadili jen na Lucii a nelituji toho.

Jak vzniklo oněch třináct nových písni?

KŠ: Ze začátku jsme jich měli samozřejmě víc, ale vyvrbilo se to takhle. S některými jsem váhal, třeba s Andělem strážným. Nakonec jsem rád, že tam je. *Továrna na sny* je výběr za období pěti let.

Koho napadlo vydat s *Továrnou na sny* i album *Žár trvá*?

KŠ: To je skvělý nápad naší manažerky. Samozřejmě, že chci být aktuální, nebýt jen tím pánem, který kdysi nahrál dobrou desku. Chci být pánem, který udělal znova kvalitní album, má zase dobrou kapelu a zase dobrou zpěvačku.

Nechal jste se slyšet, že budete hrát ještě dvacet let. Co tedy můžete od vás očekávat příště?

KŠ: Je zábavné si připomenout minulost, ale nedá se z ní žít. Proto jsem strašně stál o to, vydat novou desku. A co bude po ní? Něco určitě. Nedávno jsem se dozvěděl, jak to budu mít s důchodem a zjistil jsem, že dvacet let hraní bude ještě málo, takže ať žije budoucnost.

Vašek Vašek

Desky *Žár trvá* se v roce 1988 prodalo přes sto tisíc kusů...

KŠ: Prodalo by se ho ještě daleko víc, ale komunisti jeho výrobu zastavili, aby se prý dostalo i na jiné. Takže ti, kteří si ho nekoupili tenkrát, mají teď šanci.

Když jste začínali, skutečně jste měl vymyšlené, co bude Laura hrát a jak budete na jevišti vypadat?

KŠ: Ano, takhle jsem si to vysnil. Tenkrát byla doba víceméně divadelní. Kamarádili jsme se s herci, s režisérem Petrem Lébem, bratry Cabany, chodili jsme na jejich představení a oni na naše koncerty. Celá tehdejší generace se znala a spolupracovala.

Dobře, ale proč právě bílé košile a černé brýle?

KŠ: Na to už jsem odpovídal stokrát a pokaždé jsem řekl něco jiného. Kterou verzi chcete slyšet?

Na kterou máte zrovna náladu.

KŠ: Tehdejší doba mi přišla zoufalé buranská, tak jsem si řekl, pojďme ze sebe udělat gentlemany. A protože by se kluci těžko dostali ke smokin-gům nebo frakům, zatímco bílou košili měl každý, rozhodl jsem se pro

ni. A černý brýle? To je maska, která na koncertě dokonale funguje, protože když si je nasadíte, můžete hrát divadlo a jestliže si to diváci zaslouží, tak je nakonec sundáte. To se ale dává jen dobrému publiku za odměnu. S publikem je to jako se sexem. Ten taky nezávisí jen na chlapovi.

Na vaší první desce zpíval sólově hlavně Martin Pošta. Proč byla Ilona Czáková pouze ve sborech?

KŠ: Když jsem dnes desku *Žár trvá*, poslouchal, řekl jsem si, proč jsem ji nepustil dřív dopředu. Asi proto, že byla drzá (úsměv).

Přestože je mezi oběma alby skoro třicetiletá pauza, kvalitativně to vidět není...

KŠ: V naší první partě byli sami talentovaní lidi. Navíc jsme často cvičili a repertoár si ohráli. A pak najednou vyjdete ze sklepa, tleskají vám v Čechách, ještě než si na ten potlesk zvyknete, otevrou se vám dveře do zahraničí, a tleskají vám, kam přijedete. Ludwigsburgh – osmdesát tisíc lidí a Steve Lukather (zakládající člen skupiny ToTo) a jeho parta na vás vydrží čoučet celý koncert. To potěší víc, než ta spousta lidí.

To jste museli být hodně namachrování.

KŠ: To jsme taky byli (smích).

Lucie, přestože v Lauře zpíváte něco málo přes rok, vaše interpretace působí velmi přesvědčivě...

LB: Pro mě je v písničce text skoro nejdůležitější. Je v něm všechno, co chci říct. Muzika ho jen podpoří.

KŠ: Nejdůležitější je, aby bylo cítit, že si za tím zpěvák stojí. *Továrna na sny* je, pokud jde o zpěv, nejsólovější

Foto © Marek Smejkal

ROCKOVÝ FENOMÉN JIŘÍ SCHELINGER BY OSLAVIL 65 LET

Rock&Roll

BEAT
RADIO
ClassicRock

Připomíná ho reedice zásadních alb Hrrr na ně... a ...nám se líbí...

SU 6320-2

Supraphonline

Letošního 6. března to bylo přesně 65 let ode dne, kdy se narodil Jiří Schelinger, legendární zpěvák s nezaměnitelným rockovým chraplákem. V tandemu s textařem a muzikantem Františkem Ringo Čechem a jeho kapelou byl jednou z nejvýraznějších postav československého hardrocku 70-tých let 20. století. Dva dny před tímto výročím, tedy v pátek 4. března Supraphon připomene Schelingerův odkaz vydáním remasterované reedice dvou zásadních alb Hrrr na ně... (1977) a ...nám se líbí... (1979) doplněné navíc tuctem bonusů.

„Najednou jsme s Jirkou věděli, že se nám splnil sen. Ta deska byla pro nás strašně důležitá, protože nastartovala Jirkovu popularitu. Zvláště proto, že jsme dosáhli toho hrát vlastní tvorbu... To byla nádhera. Po toli-

ka letech to začalo mít ksicht a bylo to jako venku,” vzpomíná Schelingerův důležitý parťák a kapelník František Ringo Čech na období vzniku alba Hrrr na ně... v knize Petra Bošnakova a Milana Schelingerova Jiří Schelinger: Život a... 1951–1981.

To nabídl na tehdejší socialismus deset odvážně rachotivých čísel, provázaných svéráznými nonsensovými průpovídkami a skupina, tažená rytmikou Jiří Stárek (bicí) / Jan Kavale (baskytara) a ozdobená výbornou kytarou Stanislava „Kláška“ Kubeše i perkusemi F. R. Čecha, je tu ideální podporou Schelingerova unikátně chraptivého a nekudrlinkovatého hlasu.

Milovníci hardrocku byli nadšeni, dobová kritika – nikterak překvapivě – ono nadšení však tolik nesdílela. „Shrnuto v celkový klasifikační obraz: při větší obezřetnosti, píli a trpělivější, svědomitější příprave mohl výsledek vyznít poněkud chvilhodněji. Avšak hlavu vzhůru! Udělené tři hvězdičky jsou vcelku poctivě zaslouženy a do příští konference lze ještě mnohé zlepšit. Aby i páni rodiče měli z vás, milý F. R. Čechu, radost jako ze skutečné naděje vlasti!,”

napsal například Josef Kotek v listopadové Melodii v roce 1977.

Schelinger a Čech se však diktátem doby nenechali rozhodit a šli si dál za svým, což s náležitou rázností dokázali na albu ...nám se líbí..., které bylo v době vydání příjemným šokem. Krom očekávatelných bytelných rockovek tu najdete i poloakustické songy s hosty zajímavosti Petra Kalandry, Oskara Petra a Jana Hrubého. Jedna ze šuškanďáků říká, že šlo o jisté repertoárové východisko z nouze, ale výsledek je zcela mimořádný. Historicky asi vůbec nejproziťtější Schelingerovo zpívání, nepochybná síla často nejednoduchých melodií, velký příslib pro tragicky bohužel již nenaplněnou budoucnost.

„Když jsme desku poslouchali, měli jsme z ní velice dobrý pocit. Přestože to bylo spojení rockového mišmaše s akustikou,” glosuje první dojmy F. R. Čech a zároveň přiznává, že i tyto pozitivní pocity ze spolupráce ovlivnily jeho postoj k dalšímu fungování v tvůrčím tandemu s Jiřím Schelingerem.

„Začal jsem si stále více uvědomovat, že z Jirky vyrůstá taková osob-

nost, kapele to tak skvěle šlape, že Perimu překážím. Konstatoval jsem to s celkovým uspokojením, protože mým snem byla literatura, na jevišti jsem byl přes pětadvacet let. Chtěl jsem psát texty, knížky, divadelní hry, scénky... Jirka to vítal, protože na sebe začaly narážet naše představy. Nebavilo mě jezdit, začal jsem se mu říkat, aby potom, co odejdu, na sebe dával pozor, protože kdyby se mu něco stalo, jsme v prdeli všichni. Na to mi Jirka odpovídal, že by se nic tak hrozného nestalo, protože bych mohl zpívat sám.“

I přes Čechovo varování tomu však chtěl osud jinak a ...nám se líbí... je tak posledním Schelingerovým regulérním řadovým albem před nešťastným dubnovým úmrtím v roce 1981 v Bratislavě. Necelých 35 let od jeho skonu si jej (stejně jako Hrrr na ně...) nyní můžeme připomenout v remasteru z původních pásů a s časově souvisejícími dvanácti bonusy, které jsou rovným dílem rozděleny na obě CD.

Foto © Lukáš Kadeřábek

Foto © Otto Diabola

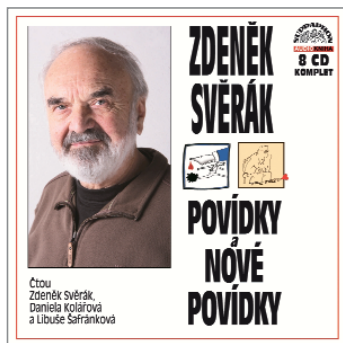
SUPRAPHON SLAVÍ OSMDESÁTINY ZDEŇKA SVĚRÁKA

Vydáním dvou titulů a chystá pro něj diamantovou desku za padesát let spolupráce!

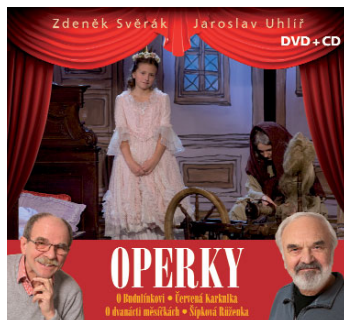

80 ZDENĚK SVĚRÁK
28. 3. 2016

Foto © Martin Kubica

SU 6410-2

SU 7132-9

Už 28. března 2016 oslaví Zdeněk Svěrák 80. narozeniny a Supraphon vydá pro příznivce jeho tvorby hned dva tituly. V pátek 18. března vyjde audioknižní komplet 8CD Povídky a Nové povídky a speciální set CD+DVD Operky. Vydavatelství Supraphon předá Zdeňku Svěrákovi

ve čtvrtek 17. března Jubilejní diamantovou desku a připomene tak i letošní padesáté výročí od vydání prvního singlu s jeho textem.

U Supraphonu vychází 18. března ve speciálním kompletu Povídky a Nové povídky na 8CD audioknihy Zdeňka Svěráka. Většinu z nich nače-

tl autor sám a ve třech případech svěřil roli vypravěče herečkám – Danielce Kolářové a Libuši Šafránkové. V novém kompletu se konečně setkávají všechny povídky tak, jak je Zdeněk Svěrák napsal pro knižní podobu (nakladatelství Fragment). Jeho vyprávění spojují nečekané pointy, věrohodné a zajímavé osudy hrdinů, citlivě sdělené detaily a postřehy. Právem může být dílo Zdeňka Svěráka srovnáváno s tvorbou našich největších povídkářů. Účinek zvukové četby umocňuje hudba Jaroslava Uhlíře.

Autorská dvojice Jaroslav Uhlíř a Zdeněk Svěrák stojí za oblíbenými Operkami z televizního cyklu Hodi na zpěvu. Supraphon je nyní poprvé vydává na DVD + CD. Hudební pohádky Uhlíře a Svěráka oplývají sugestivními texty a melodiemi. Komplet Operky, který vychází také 18. března, obsahuje zhudebněné

pohádky: O Budulínkovi, Červená Karkulka, O dvanácti měsíčkách a Šípková Růženka.

„K oslavám významného životního jubilea Zdeňka Svěráka se připojí vydavatelství Supraphon předáním Jubilejní diamantové desky. Chceme tak ocenit vynikající spolupráci s tímto výrazným umělcem, který už před padesáti lety napsal první text k písničce vydané Supraphonem. Je nám ctí být součástí tvůrčího světa Zdeňka Svěráka. Spolupráce s ním je vždy jedinečná,“ dodala ředitelka Supraphonu Iva Milerová.

Křest novinkových titulů a předání Jubilejní diamantové desky se uskuteční ve čtvrtek 17. března od 15 hodin v nové prodejně SUPRAPHON musicpoint na Jungmannově náměstí 17 v Praze 1.

Foto © Lukáš Kaderábek

NA CESTĚ S LUBOŠEM POSPÍŠILEM

aneb ROUTE 66 – exit 1

Rock&ALT

BEAT
RADIO
ClassicRock

Matador české hudební scény s hlasem, který si nespletete, prožívá jedno z nejšťastnějších období své více než čtyřicetileté kariéry. Po turné k zásadnímu albu Soukromá elegie pro letošek navléká lehce retrospektivní kabátek. Vloni v září oslavil Pospíšil bez pompy pětasedesátiny, na jaro a podzim 2016 přichystal Supraphon k jubileu to, po čem fanoušci léta volají – vyjde komplet všech zpěvákových CD + kupa bonusů. Za půl roku už to nebude 65, ale o rok více, po rockových dálnicích toho Luboš Pospíšil najezdil, název

aktuálního turné i albového boxu je tedy nasnadě – Route 66. Výtvarnou podobu si vzal na starosti renomovaný výtvarník Karel Haloun.

„Celý projekt bude rozdělen na dvě části – exit 1 a exit 2,“ přibližuje zpěvák. „První várku pokřtíme 16.3. na velkém koncertě v pražském Paláci Akropolis, zahostují mimo jiné Márdi z Vypsané fixy, s nímž jsme se nedávno podíleli na filmu Klub osamělých srdcí anebo můj soupevník Vladimír Mišík.“

Box Exit 1 čítající 7 CD, který oficiálně vyjde 18. 3. 2016 sumarizuje

prvních šest Pospíšilových podstatou sólových alb. Některá z nich se už dříve objevila, ale jen neúplná v rámci bonusových podob. Ve formátu CD se nyní dostalo na anglicky zpívanou verzi pro Artii Love Prayer a na album Jsem v tom. Sedmé CD je pak chronologickým souhrnem singlových nahrávek.

Grafického řešení boxu se logicky ujalo studio 3. dílna – Karel Haloun a Luděk Kubík často stáli i u původních elpítkových obalů. Speciální booklet na dvaceti čtyřech stranách nabízí výběr z písňových textů,

archivních fotografií a jiných dokumentů doby.

- CD 1 **Tenhle vítr jsem měl rád** (1983)
- CD 2 **Love Prayer** (1983)
POPRVÉ NA CD
- CD 3 **... a nestřílejte na milence** (1986)
- CD 4 **Jsem v tom** (1987)
POPRVÉ NA CD
- CD 5 **Třináctá komora** (1991)
- CD 6 **Vzdálená tvář** (1993)
- CD 7 **Kráska v nesnázi**
Singly 1978–1986 (2016) ▶

► LUBOŠ POSPÍŠIL VZPOMÍNÁ NAD JEDNOTLIVÝMI ALBY SVÉ DISKOGRAFIE:

**LUBOŠ
POSPÍŠIL
ROUTE 66
EXIT 1
1978–
–1993**

7CD

SU 6321-2

Supraphonline

Tenhle vítr jsem mě rád

Příprava na Tenhle vítr... se nesla mimo jiné ve znamení čekání na natáčení. Měli jsme připraveno podstatně dřív, jenže nás neustále ve studiu předbíhali zejména ti, kteří to měli u tehdejších mocipánů výrazně lepší. My ale byli zvyklí čekat a naši příznivci naštěstí taky.

Love Prayer

Anglická verze Tenhle vítr..., obohacená o několik titulů. Z náročných anglických textů jsem měl tak trochu „vítr“, naštěstí se jich zhostili Oldřich Černý (vynikající autor filmových dabingů) a Michael Glenney – Angličan, tehdy student, pankáč, později výrazný reportér na CNN a autor pozoruhodné knihy o ruské mafii.

...a nestřílejte na milence

První LP s kapelou 5P a jasný začátek dlouhodobé spolupráce s Pavlem Šrutem, toho času zakázaným básníkem, dnes držitelem ceny Jaroslava Seiferta, ceny Karla Čapka a státní ceny za literaturu.

Jsem v tom

Podobně jako třeba Mišík s Etc... jsme se ani my v období 1986-87 nevyhnuli módní dunivému sondu elektrických bicích. Tehdy říkali, že je to trend a že tak budou hrát v budoucnu všichni. Naštěstí to nebyla pravda.

Trináctá komora

Částečná reakce na „sametové“ události. LP vyšlo možná příliš unáhleně, značná část společnosti očekávala spíš kulturní impulzy od vrace-

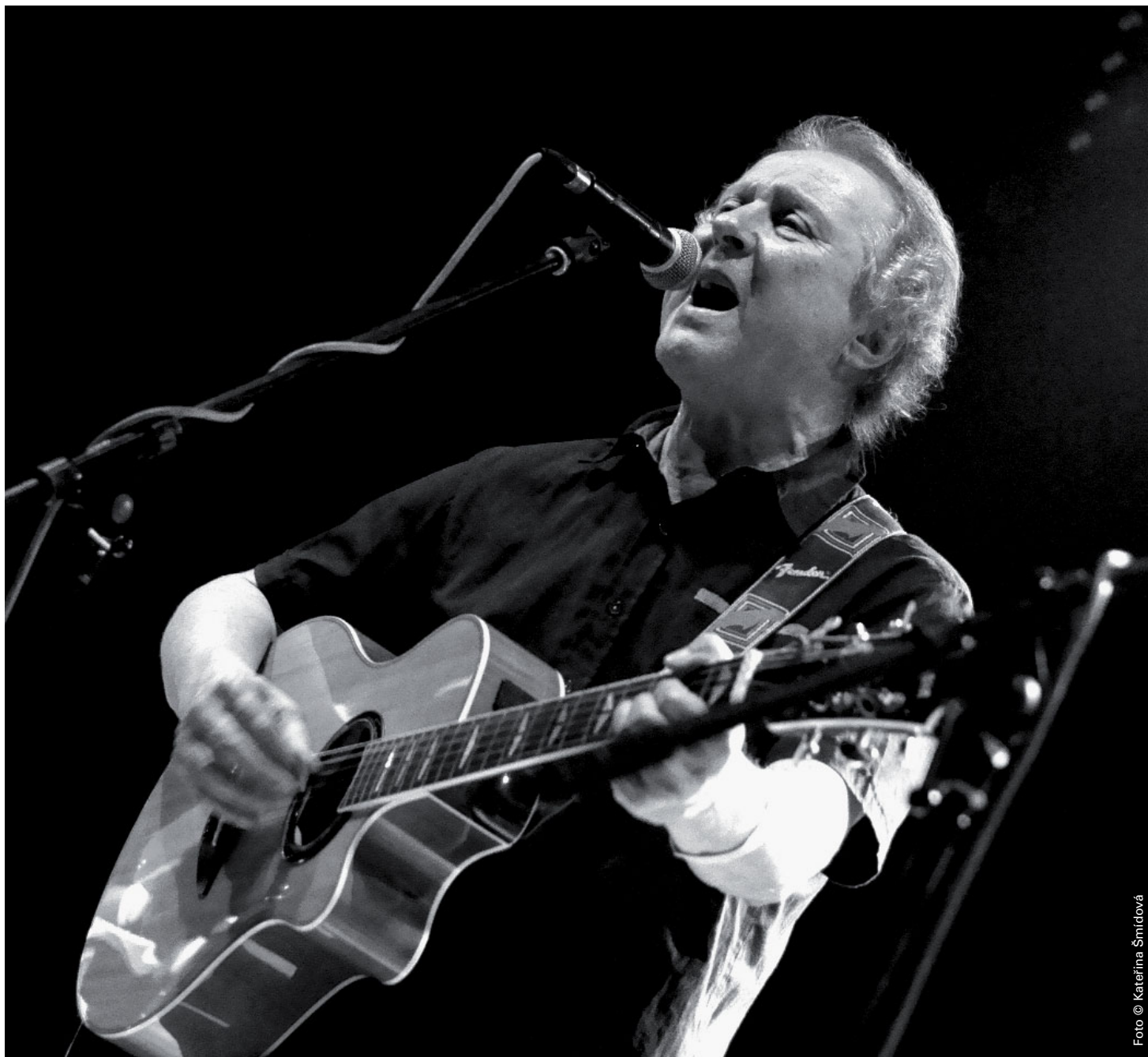
jících se emigrantů. Když zjistili, že se jejich očekávání příliš nenaplní, situace se „normalizovala“. Holt není normalizace jako normalizace.

Vzdálená tvář

Uzavírala první období spolupráce s Bohoušem Zatloukalem společným pohledem na vlnu „unplugged“.

Kráska v nesnázích

Sebrané singly z let 1978-87, tj. 16 písni + Veřejný vítr (z kompilace Posloucháte Větrník). Singly jsem vždy vnímal plnohodnotně, okruh autorů byl tak totožný s LP deskami (Ota Petřina, Petr Skoumal, Bohouš Zatloukal, Ladislav Kantor, Pavel Šrut... a já). Název Kráska v nesnázích jsem zvolil náhodně, ve stejnojmenném filmu se tato původní verze neobjevila.

KAMELIE PŘICHÁZEJÍ S NOVÝM TRENDEM

Pěvecké duo Kamelie slaví pětatřicet let svého působení na scéně (nejen) československé populární hudby. Výročí oslavilo stylově: vydáním cédéčka Trend. Stále šarmanční dámy Hana Buštíková a Dana Vlková na něm dokazují, že jsou pořád plné elánu a mají z hudby radost. Ta se pak samozřejmě chytá i na posluchače. Kamelie tu nezaprou svůj styl, ale jdou dál. I to je na duu sympatické.

S oběma usměvavými dámami si povídáme nejdřív o výročích.

Jsou pro vás důležitá?

Hana: Ani ne, pokud se týkáji narozenin...

Dana: ...ale třeba vzhledem k cédéčkům, to ano. Rády slavíme narozeniny našich „děťátek“ z poslední doby: v roce 2005 vyšlo naše album Runway. V roce 2006 Detail. V roce 2010 album v rámci Pop-galerie. A teď je to novinková deska Trend. Tahle výročí jsou příjemná.

Při práci na albu jste se sešly s osvědčeným týmem spolupracovníků, především s muzikantskou dvojicí Petr a Pavel ORM a textařem Eduardem Krečmarem. V tomhle jste věrné a z alba číší radost a dobrá nálada...

H.: Na tuhle práci jsme se moc těšily, navíc mám ráda práci ve studiu. Radost to byla už při nahrávání. Vydání dneska novinkové album, to není jen tak. Vycházejí spíš kompilace. Takže jsme rády, že jsme to dokázaly.

D.: A opět se ukázalo, že počáteční výběr spolupracovníků, tedy už zmíněný Petr a Pavel ORM, byla ta nejlepší volba. Byli a jsou pro nás nepostradatelní. Jejich písničky neztrácejí na kráse a zůstávají i po letech svým způsobem výjimečné.

Jak jste k nim vlastně přišly?

H.: Všichni čtyři jsme se potkali v kapele Josefa Laufera. Oni tam byli jako muzikanti, my jako zpěvačky.

Vy jste tam ale tenkrát byly ještě jako trio...

D.: Ano, trio Hana – Dana – Jana, s Janou Giergelovou.

...a pak jste si daly pauzičku.

H.: Já jsem odešla do programu Zpívání v dešti k Jiřímu Kornovi....

D.: ...já na mateřskou a Jana Giergelová do Švýcarska. Dohromady jsme se s Hankou daly zase na začátku osmdesátých let. Už bez Jany.

Jak moc zasahujete skladatelům a textařům do písniček – jak to třeba probíhalo u alba Trend?

H.: To je případ od případu. Nebereme úplně všechno, co nám nabídnou. Některé jsme i odmítly. A někdy jsme samy přicházely s nápady, co bychom si představovaly. Oni nám pak napsali v zásadě písničku na přání.

D.: Tentokrát jsme chtěly spíš vyzrálejší styl, i když samozřejmě „kameliovský“. (To je můj osobní pracovní název pro melodické, skvěle proaranžované i nahané písničky od ORMů, které nám vyrábějí na míru.) Tentokrát jsou možná víc poslechové, ale jedna diskotékovka tam stejně je: „Aspoň chvíli mi dej.“

Mám ale pocit, že album Trend je holdem osmdesátým letům. Že ten sound je takový, řekněme, osmdesátkový.

H.: Těší mě, že to říkáte. Nechtěly jsme se úplně vzdálit od našeho stylu a udělat něco, co by naše fanoušky

šokovalo. Prostě se úplně trhnout. Chtěly jsme, aby nás lidi poznali a zase přijali. Nějaký velký zvrat už si koneckonců ani nemůžeme dovolit.

D.: Kdo to dělá, chybuje. :-)) Takže naše nové album je kameliovský Trend.

Mění se vaše publikum? Předpokládám, že vaši fandové z osmdesátých let dnes berou na koncerty své děti.

H.: Berou, ale takhle to bylo vždycky. Dospělí brali na naše koncerty děti a děti zase rodiče. Nikdy jsme neměly výhradně teenagerovské publikum, posluchače složené z mládeže, která proti všemu revoltuje. A to trvá. Gró našich fanoušků zůstává. Trošku zestárli, ale přivádějí zase ty mladší. A ti mladí z našich koncertů neodcházejí, což je fajn.

A koncertujete pořád. Asi během koncertů propagujete i nové album Trend!

D.: Snažíme se vystupovat průběžně. I letos budeme v průběhu celého roku zpívat a dělit se o radost s posluchači, a tak vlastně budeme

SU 6312-2

Supraphonline

průběžně propagovat i naši novou desku. Ostatně – právě na koncertech bývá o CD zájem největší.

Jste na scéně pětatřicet let; když si to uvědomíte, co to s vámi dělá?

H.: Já si řeknu jenom: to to uteklo!

D.: A já si říkám: kde ta léta jsou? A... díky za ně!

SMETANOVÉ TRIO OBJEVUJE OSOBITOU KRÁSU KLAVÍRNÍCH TRIÍ BOHUSLAVA MARTINŮ

Komplet klavírních trií Bohuslava Martinů skýtá jedinečný vhled do vývoje skladatelovy neustále se proměňující hudební řeči od 30. do 50. let – a koneckonců i výpověď o samotném skladateli jako člověku a o jeho myšlení. Supraphon novou nahrávku v podání Smetanova tria vydává 18. března 2016.

Hned první pětivětá triová skladba *Cinq piéces brèves* (1930) byla napsána lehkou rukou (v pouhých deseti dnech) a intuitivně. Poprvé jsou zde slyšet neobarokní tendence, pro pozdější hudbu Martinů tak příznačné. Následující *Bergerettes* vyznívají s překvapivou líbezností – uvědomíme-li si, že dílo vzniklo v únoru 1939, měsíc před vyhlášením Protektorátu, půl roku před vypuknutím války... Poslední dvě klavírní tria, komponovaná v 50. letech, již nesou všechny prvky autorovy zralé hudební řeči. Trio č. 2 z února 1950 patří k vrcholům skladatelova neoklasického období. Strukturou komplikovanější Trio č. 3 (označované též „Grand trio“) má koncertantní ráz.

Kompletní nahrávka trií Bohuslava Martinů vznikla díky renomovanému Smetanovu triu, jež mistrně rozoznává všechny barevné odstíny od

lehkosti po širokou lyrickou kantilénu pozdního Martinů. Členka Smetanova tria klavíristka Jitka Čechová k tomu poznamenala: „Určitě vždy znovu překvapí nás interprety i posluchače snaha o břitký modernizmus a konstruktivismus raných *Pětí krátkých kusů*, které v komplikovanosti a disonantním předivu ní vzhledem k roku vzniku 1925 neskutečně futuristicky. Nicméně návrat do jasné Martinů deklamace o 15 let později v kouzelně proměnlivých pastorálně lyrických *Bergerettách* je nám mnohem bližší. Martinů geniálně zpracovává lidově inspirované popěvky, rytmitizuje, barví a vrství netradičně varírované nápady. Nám interpretům tím dává velký prostor k mnoha agogicky barevným odstínům na relativně malé ploše. Návrat k triím *d moll* a *C dur*, která vznikla bezprostředně po sobě v roce 1950

a 1951, nás vždy inspiruje a nesmírně těší, je v nich vše, co člověk od Bohuslava Martinů očekává – jednoduše martinůvsky krásná, vroucí a nostalgii po Čechách vonící hudba.“

Smetanovo trio právě nyní vyjíždí na turné do Anglie, kde bude vystupovat převážně s českým repertoárem. Následně se soubor představí 20. dubna ve Dvořákově síni Rudolfiny. Půjde o koncert v rámci jejich letošní rezidence ve Spolku pro komorní hudbu při České filharmonii. „Zazní Glinkovo trio s klarinetistou Wenzelem Grundem, premiéra Kukalova tria nám věnovaného a velkolepé Trio a moll Petra Ljiče Čajkovského,“ uvedla Jitka Čechová a zároveň ještě upřesnila: „Do konce sezony nás čeká řada koncertů po vlastech českých a moravských a také koncertní zájezd do Francie a Itálie.“

SU 4197-2

Supraphonline

Na podzim opět vyrážíme do Jižní Ameriky, tentokrát nás čeká turné po Brazílii.“

Smetanovo trio: Jan Páleníček, Jitka Čechová a Jiří Vodička

KATT PŘÍBĚH VARHAN A HLASU, PŘÍBĚH VLASTNÍ CESTY

KATT (Kateřina Chroboková) je mezinárodně úspěšnou varhanicí a cembalistkou. Vedle interpretace v oblasti klasické hudby vytváří i autorskou hudbu, ve které originálně kombinuje zvuk klasických varhan s elektronikou a zpěvem. Tak je to i na eponymním albu, jež KATT vydá 18. března 2016 u vydavatelství Supraphon. Nahrávky jsou kombinací různých světů propojených duchovní tematikou. KATT novinkové album označuje ve své hudební dráze za zlomové.

Studium na prestižních školách (mj. Schola Cantorum Basel) a spolupráce s vynikajícími orchestry (Anima Eterna, Royal Flemish Philharmonic ad.) přivedly KATT k mistrovské interpretaci autorů od Bacha po mladé skladatele své generace. Její intuice a fascinace zvukovými možnostmi varhan jí však dovedly ještě dál – k vlastní tvorbě, posléze k vlastnímu hlasu. Inspiraci čerpá ve zpěvech nejstarších křesťanských tradic, v sakrální architektuře i v atmosféře okamžiku. „Varhany mě vždycky svou zvukovou barevností fascinovaly. Jak říká jeden můj kamarád, mexický skladatel Felipe Juan Waller, je to vlastně nejstarší „synták“ na světě. Lidé, kteří nechodí na varhanní koncerty, znají většinou pouze ten monumentální zvuk varhanního pléna. Často ovšem neví, že toto „monstrum“ ze kterého vám jde mráz po zádech,

se v mžiku může pomocí nádherných flétnových rejstříků proměnit v éterickou vílu. Takových charakterů i různých bizarních zvukových barev mají varhany nespočet,“ glosuje KATT své osobní vnímání varhan.

Na novém CD jsou skladby Bacha, Messiaena a Pärta skvěle a osobitě interpretované na znamenitých čtyřmanuálových varhanách baziliky v nejstarším lucemburském městě Echternachu. Pro nahrávku s širokým stylovým a žánrovým rozptylem potřebovala KATT nástroj velký a zvukově hodně barevný. Sama k tomu dodává: „Za varhany v nádherné katedrále opatství Echternach mě poprvé vzal můj kamarád Thierry Origer. Působil zde jako jeden z titulárních varhaníků. Tento nástroj i bazilika mě doslova uchvátily. Proto při plánování místa nahrávání mého alba pro Supra-

phon byla volba jasná – Echternach! Navíc, byl to právě Thierry, který mi začal říkat KATT.“

Na album byly zařazeny i tři autorské skladby, které KATT přibližuje takto: „Tak dlouho jsem radila skladatelům jak nejlépe využívat obrovské možnosti varhan, až jsem začala vytvářet vlastní hudbu. Moje první skladba byla Slavkof. Je samozřejmě zařazena i na album. Dodnes si vzpomínám, jak jsem ji při hraní v kostele ve Slavkově najednou začala improvizovat a otevřel se mi tak úplně „nový vesmír“. Nesmírně mě to osvobodilo a uvolnilo, takže jsem se začala pouštět do věcí, které by mě předtím ani nenapadly. Například jsem začala používat svůj hlas. Nejdříve jako „prodloužený“ rejstřík mého nástroje. Později jsem začala psát i své texty. Když jsem začala komponovat a hrát vlastní skladby, byl to pocit, který jsem

nikdy při hraní skladeb jiných autorů nezažila. Tohle pro mě teprve znamená skutečné vyjádření sebe sama.“

Supraphonský debut KATT (Kateřiny Chrobokové) vychází v pátek 18. 3. 2016 na CD i digitálně. Těsně před vydáním alba (10. a 11. března) vystoupí v brněnském Besedním domě s Brněnskou filharmonií v rámci koncertu Klasicky a neuvykle. Zahraje Kabeláčovu Symfonii pro varhany, tympány a orchestr. Svým recitálem obohatí KATT letošní ročník Hudebního festivalu ve Slavonicích a také mezinárodní varhanní festival v německém Landsbergu. Na podzim ji čeká série koncertů v Německu a ve Francii s orchestrem Anima Eterna a také speciální provedení koncertní verze supraphonského alba, jež se uskuteční 10. listopadu v Kostele Šimona a Judy v Praze.

SU 4189-2

Supraphononline

Foto © Tomáš Nosil

REDAKCE: Vladan Drvota, Zdeněk Brouček, Lukáš Kadeřábek a Tomáš Pilát / grafická úprava: Luděk Turek

KONTAKT: SUPRAPHON a.s., Palackého 740/1, 112 99 Praha 1, tel. (+420) 221 966 604, fax (+420) 221 966 630
promotion: promo@supraphon.cz; obchodní oddělení: obchod@supraphon.cz

www.youtube.com/supraphon

www.facebook.com/Supraphon

www.plus.google.com/+supraphon/

www.supraphon.cz